

PROJECTESD

CATALÀ

T 934 881 360 F 934 881 360

INFO@PROJECTESD.COM

WWW.PROJECTESD.COM

PASSATGE MERCADER, 8 BAIXOS 1

08008 BARCELONA

IÑAKI BONILLAS. LA IDEA DEL NORD

Inauguració: divendres, 3 d'octubre, de 19:00 a 21:30 h.

Exposició: 6.10 > 19.11.2014. Dimarts a divendres d'11:00 a 19:00 h, dissabte amb cita prèvia

---

Les idees del nord i el sud pertanyen a un grup d'idees abstractes que, quasi sempre, es defineixen per negació: el sud és tot allò que el nord no és i a l'inrevés. El sud és sovint imaginat des del nord com un espai càlid, bulliciós, colorit, exuberant i fèrtil. I, al contrari, des del sud el nord és, sobretot, fred, blanc, silenciós, extens. Iñaki Bonillas es proposa explorar, en la seva quarta exposició individual a ProjecteSD, precisament les seves pròpies idees que, com a meridional, té del nord. Per a això decideix fer un viatge, però al voltant de la seva habitació. Així, l'artista s'endinsa en aquesta última regió del món, utilitzant únicament les eines que té més a mà: la fotocopiadora, la vaixella, el DVD, els llibres i, inevitablement, internet. Fruit d'aquesta investigació en surten els següents nou nous treballs:

Rutes

Aquest mapa, construït a partir de les rutes dels exploradors que van intentar conquerir per primera vegada el pol nord, serveix d'introducció a la mostra, ja que avança el territori a explorar a la sala d'exposició. El terreny que segueix essent desconegut és brillant i inescrutable –i recorda, pel seu to fluorescent els centellejos verdosos d'una aurora boreal. En canvi, el sòl ja explorat deixa de tenir aquest halo de misteri i es torna del color del paper. La pasta de color, al tacte, té, a més, la qualitat porosa de la neu o del gebre, en un intent per reproduir la sensació que haurien tingut els exploradors al trencar els gels en la recerca de passatges cap al nord.

Preguntes

Un dels elements que converteixen el món del nord en un complet estrany per a la gent del sud és sens dubte l'ús, no només de llengües diferents sinó, en molts casos, d'alfabets que a ulls dels meridionals resulten incomprensibles i enigmàtics. A partir de poemes escrits per autors del nord, Bonillas llança preguntes on el signe "universal" d'interrogació és l'únic element que vincula l'espectador del sud amb el llenguatge allà utilitzat. Així, les paraules es fan accessibles només com a imatges, doncs els caràcters i accents insondables, al no tenir "sentit", es revelen com formes pures. La lectura vertical fa a més que el moviment sigui precisament de dalt a baix; és a dir, del nord al sud i de tornada.

Caps

El nord no és solament una ubicació geogràfica, també és el lloc que està a dalt de tot, el punt més alt. Tant en el món com en el cos. El nord és també, metafòricament, allò racional –en oposició a la sensualitat del sud. I és, per tant, el lloc d'aïllament per excel·lència; allunyat del soroll i les necessitats mundanes. El sud seria l'estomac, els peus; el nord el cap. Un cap d'home (uns peus de dona), sobretot el d'un home calb, com si es tractés d'un globus terraquí, on l'única cosa que pot apreciar-se és el pol nord. La línia vertical parla també d'això: d'un home que es pur cap, pur pensament.

Carrers

Alguns d'aquests carrers amb noms impossiblement del nord es troben de fet a la colònia de la Ciutat de Mèxic on viu l'artista. La idea era fer un mapa d'un territori a partir del mapa d'un altre territori, quasi oposat geogràficament. Curiós contrast: caminar pel carrer Yukón de la delegació Cuauhtémoc, sota l'intens sol de l'equador. Es tracta, per tant, d'un mapa fragmentat i impossible: no hi ha continuïtat entre quadrant i quadrant, quasi com el que succeïa als qui varen intentar durant segles travessar l'anomenat Passatge del Nord-est, que no trobaven la manera de passar d'un cantó a l'altre.

Cims

Aquest treball està inspirat en el projecte de Carl Andre per el famós "Xerox Book", que va consistir en una acumulació progressiva, plana a plana, de petits quadrats que simulaven cossos escultòrics. Per un artista com Bonillas que sobretot treballa amb fotografia, aquestes formes planes es connecten amb les caselles buides d'un negatiu de pel·lícula, i semblen demanar a crits ser omplertes amb imatge. En aquesta ocasió, l'artista ha decidit ocupar aquests buits amb fotografies que apunten cap el més amunt possible: els cims de les muntanyes més altes del món. I, així, la conquesta d'una muntanya nevada (a escalar) es torna també la conquesta d'una pàgina en blanc (a omplir).

Diorames

Enlloc la idea del nord és més propera a la realitat i a la vegada més remota que en un diorama de museu: s'hi troben els óssos, la neu i també els gels, però res d'aquella estructura de formigó pintada de blau pot verdaderament transmetre l'experiència de la vida glacial. A partir d'imatges preses d'internet, Bonillas porta el fred a aquelles vistes, emprant un tractament extrem: tots els ajustos de color i lluminositat són reduïts a -100; és a dir, són portats al punt en que la imatge està a punt de desaparèixer –com dissolta en la nit permanent del pol nord.

Interiors

Interiors és l'homenatge que Woody Allen va fer a Bergman (novament: el sud mirant al nord). En una de les escenes, una dona intenta tallar tota comunicació amb el món, tancant fins la més mínima esclatxa de llum i d'aire del seu apartament amb cinta, precisament, "aïllant". Alguns stills de la pel·lícula –on es veuen les mans del personatge cobrint amb cinta els marcs de les finestres– són utilitzats per Bonillas per parlar de l'aïllament de la vida al voltant del pol nord. La qualitat de les imatges –en les que el blanc ha desaparegut– es va aconseguir a la cambra fosca (un altre espai hermètic), a partir d'una tècnica de revelat en la que el positiu i el negatiu es barregen.

Gels

Una imatge característica dels pols és la de les llenques recent despreses de les plataformes de gel. Com vaixells a la deriva, las masses de gel esquinçades floten i xoquen entre elles. Aquesta és la idea que Bonillas cerca reproduir a partir d'utilitzar la fotocopiadora com si fós el mar i com si els troços d'una vaixella blanca esclafada fóssin aquests icebergs en moviment. Curiosament, el nom de la marca de la vaixella era Alaska. La textura de la fotocòpia dona una qualitat tèrbola a les imatges, com si de marea i moviment es tractés. Gràcies al desglaç es va aconseguir finalment creuar l'oceà àrtic. Una imatge semblant a la que aquí veiem.

Fuga

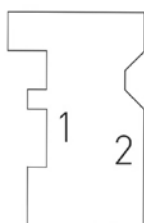
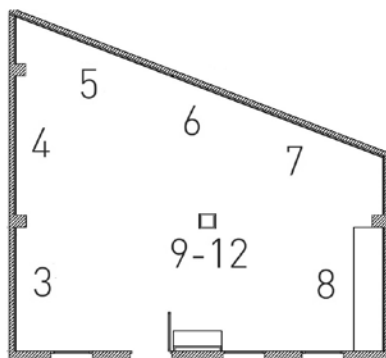
Un homenatge al personatge que ha inspirat tot el projecte: el més genial dels pianistes, el canadenc Glenn Gould, una persona per cert incapacitada per a la vida al sud. El nord era fins a tal punt el seu hàbitat ideal que va dedicar mesos de la seva vida a realitzar un documental radiofònic, "La idea del nord", on diferents veus, en fuga, descriuen els detalls de la vida septentrional. A partir d'imatges agafades de pel·lícules on apareix el propi Gould i algunes vistes d'escenaris del nord, Bonillas cerca construir una narrativa en contrapunt, que presenta una particular idea del nord a la vegada que duplica la forma original de la peça composta per Gould l'any 1962, *So You Want to Write a Fuge?*

Text María Minera

Iñaki Bonillas (Mèxic, 1981) viu i treballa a Ciutat de Mèxic. L'any 2014 ha creat *Words and Photos*, un projecte per la Dia Art Foundation, Nova York. Va participar a la 50a Bienal de Venècia (2003) i a la 30a Bienal de São Paulo (2012). Bonillas ha exposat individualment en institucions com La Virreina Centre de la Imatge, Barcelona (2012), Pavelló Mies van der Rohe, Barcelona (2005), o el MUHKA, Anvers (2003). Ha participat en nombroses exposicions col·lectives: a The Power Plant, Toronto, Canadà (2003), San Diego Museum of Art, Califòrnia (2002), Fundación Jumex, Ciutat de Mèxic, Bard College, Nova York i la Bienal de Praga, a la República Txeca (2005), Claremont Museum of Art, Califòrnia (2007), Hessenhuis-Middleheimmuseum, Anvers (2008), La Maison Rouge, Paris, MUAC, Ciutat de Mèxic (2008), Kunstmuseum Basel, Basel i al MACBA, Barcelona (ambdues l'any 2009), MUSAC, Lleó (2010), ASU Art Museum, Phoenix, Arizona, FRAC Île de France i Fondation Cartier, ambdues a París (2013) i a la Salzburger Kunstverein, Àustria (2014).

Per a informació addicional i/o imatges contactar: Silvia Dauder, sd@projectesd.com; María Pose, mp@projectesd.com

Amb el suport d'

1. La idea del Nord: Rutes
2. La idea del Nord: Preguntes
3. La idea del Nord: Carrers
4. La idea del Nord: Cims
5. La idea del Nord: Diorames #1
6. La idea del Nord: Interiors
7. La idea del Nord: Gels
8. La idea del Nord: Fuga
- 9-12. La idea del Nord: Caps #1, #2, #3, #4